

РЕШЕНИЕ

№ 11212

гр. София, 01.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 28.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова

ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Искра Гърбелова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **12576** по описа за **2024** година докладвано от съдия Димитрина Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на „Алегро-В ЕООД“, ЕИК[ЕИК] чрез управителя си В. С. Г., със седалище и адрес на управление в [населено място],[жк], [жилищен адрес] чрез адв. Д. Ц., срещу Решение № 4998/13.11.2024г., постановено по НАХД № 20241110201538 по описа за 2024г. на СРС, НО, 16-ти състав, с което е потвърдено издаденото срещу дружеството наказателно постановление /НП/ № 710415-F700108/10.08.2023г., с което му е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 500 лева за нарушение на чл. 5, ал. 4, т. 2 от КСО вр. с чл. 4, ал. 3, т. 1 от Наредба № Н-13/17.12.2019г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица.

В касационната жалба се излагат доводи, че решението е неправилно поради нарушение на материалния закон и необоснованост. Излага доводи, че съдът неправилно е приел, че не е нарушен чл. 34, ал. 1 ЗАНН. Допълнително се сочи, че размерът на наложената санкция в НП е изписан на ръка, с химикал, като не е ясно кой е автора на това допълнение към разпечатаното постановление. С тези съображения се моли за отмяна на обжалваното решение.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява. Ответникът, чрез процесуален представител юрк. Е., моли жалбата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение в минимален размер. Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор Д., дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София - град, XXVII касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал.1 АПК вр. с чл. 63в от ЗАНН, поради което е допустима.

Разгледана по същество е неоснователна, а решението на СРС е правилно, поради следните съображения:

От фактическа страна СРС е приел, че на 20.03.2023г. в офис М. при ТД на НАП С. административно-наказващият орган /АНО/ е установил, че „Алегро-В“ ЕООД в качеството си на работодател и осигурител не е изпълнило задължението си по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО за подаване на декларация обр. 6 за сумите за дължими осигурителни вноски за държавното обществено осигуряване и др. не е подал декларация образец № 6 за месец април 2022г. за осигуряваните лица в законовоопределения срок - до 25-то число на месеца, следващ месеца, за който се отнасят данните, поради което му е наложил имуществена санкция в размер на 500 лева на основание чл. 355, ал. 1 от КСО. АНО е приел, че нарушението е извършено на 26.05.2022г. Изложени са съображения за наличието на отегчаващи вината обстоятелства, а именно неподадени декларации обр. № 6 за м. април, май, юни, юли и август на 2022г.

Горните фактически и правни изводи, въз основа на които е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството са възприети от СРС. Формираният извод за законосъобразност на НП е правилен и съответстващ на данните по делото и приложимия закон. Изложените от въззивния съд мотиви се споделят изцяло и от настоящия касационен състав, който на основание чл. 221, ал. 2, изпр. посл. АПК, вр. чл. 63в ЗАНН препраща към тях.

Между страните не е налице спор за факти. Спорът е ограничен единствено до спазването на регламентирания в чл. 34, ал. 1 ЗАНН тримесечен срок за съставяне на АУАН, с безрезултатното изтичане на който законът предвижда административнонаказателно производство да не се образува. Съгласно посочената разпоредба, административнонаказателно производство не се образува, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението. При извършването на цялостната проверка, независимо от наличието на информационни бази на НАП, в които се съхранява информация за подадените декларации, е нелогично при огромния брой задължени субекти и ежесечно изтичащите срокове да се очаква от приходните органи да извършват проверки за всички подадени декларации. Съгласно т. 2 и т. 3 от задължителните указания на Тълкувателно решение № 48/1981г. на ОСНК на ВС тримесечният срок по чл. 34, ал. 1, предл. 2 от ЗАНН започва да тече от момента, в който всички факти и обстоятелства от състава на нарушението са достигнали до знанието на компетентния административно-наказващ орган. В случая това е това се е случило едва след

извършване на нарочна проверка, възложена с резолюция от 08.09.2022г., когато нарушителят следва да се приеме за открит. Нарушението, за което е наложено административното наказание на дружеството е осъществено посредством бездействие. Това бездействие е установено по време на извършената проверка, затова неправилно касаторът счита, че АУАН е съставен след изтичане на 3-месечния срок по чл. 34, ал. 1, изр.последно от ЗАНН. За да се приеме, че този срок е започнал да тече, е необходимо да бъде установено, както извършеното нарушение, така и нарушителят, който не би могъл да се счита за известен още към момента, в който законът му вмениява някакво задължение, а е необходимо да бъде установено, че това задължение не е изпълнено. Тримесечният срок по чл. 34 от ЗАНН започва да тече след установяване на всички елементи на административното нарушение и на авторството му. При изтичането на срока за подаване на декларации нарушителят все още не е открит от НАП, тъй като не е извършена проверка. Откриването на административното нарушение и установяването на неговия извършител е резултат от извършване на проверка, съпроводена със събиране на доказателства, въз основа на които се прави извод за осъществяването на всички елементи от фактическия състав на административно нарушение.

В тази връзка, неоснователни са доводите на касатора, че още с изтичането на срока за подаване на декларацията за органите на НАП е станало известно нарушението и неговия извършител. Наличието на хипотетична възможност чрез справка в информационната система да бъде установено неподаването на декларация в срок не е равносилно на действителното констатиране на такова обстоятелство.

На следващо място, при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения на разпоредбите на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. НП е съставено е на 10.08.2023г. в 6-месечния срок по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН с оглед датата на АУАН – 20.03.2023г. Не е налице и твърдяното нарушение на разпоредбата на чл. 57 от ЗАНН, поради това, че имуществената санкция била написана на ръка в НП. Писмената форма за издаване на НП, изискуема от закона, е спазена, авторството е ясно, подписът не е оспорен, а изписването на съдържанието е техническа дейност, за която законът не изисква да е изцяло или частично на компютър и няма пречка да има вписани обстоятелства на ръка, както в случая е сторено с датата и с размера на санкцията.

Пред настоящата касационна инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 АПК, които да обуславят различна преценка на събраните по делото доказателства.

Касационната инстанция намира за правилни изводите на районния съд, касателно законосъобразното подвеждане на извършеното административно нарушение под съответната административно наказателна разпоредба, както и относно размера на наложената санкция. При тези правни съображения, обжалваното решение на СРС, следва да бъде потвърдено.

При този изход на спора в тежест на касатора остават направените от него разноски. Ответникът по касация претендира разноски, поради което и на основание чл. 63д, ал. 5 ЗАНН, вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ касаторът следва да заплати на ТД на НАП С. сумата от 80 лева – юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд София – град, XXVII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4998/ 13.11.2024г., постановено по НАХД № 20241110201538 по описа за 2024г. на СРС, НО, 16-ти състав.

ОСЪЖДА „Алегро-В ЕООД“, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя В. С. Г., да заплати на ТД на НАП С. сумата от 80 /осемдесет/ лева разноси за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: